

Despre ființă (3)

Samoila

Amețeli nedefinite,
Supărări
Întâmplătoare,
Vesellii îmbogățite
De crenguțe
Plângătoare,
Toate se închid haotic
În mândria
Infinită
A ființei ispitite
De-o pierzanie
Sortită.
Rodnic ea se ostenește,
Între margini
De tristețe,
Să salveze agonii
Pe la palide
Ospețe.
Și murindu-și clipa dată
Cu-o luciditate
Crudă,
Abordează doar destinul
În realitatea-i
Nudă.
Gândurile-i otrăvite
De sfinții
Necruțătoare,
Sunt măsura cuvenită
Pentru vechi
Povestioare
Cu Adam nefericitul
Și o Evă
Schimbătoare,
Ispită chiar de diavol
Ca să-i facă
O favoare.